

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7C/338/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2210215914
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2210215914.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v právnej veci žalobcu: T. B., Z.. XX.XX.XXXX, L. Q., Z. Z.. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Albínou Vágóovou, advokátkou, Dunajská Streda, Ružová 265, proti žalovanému: Á. V., Z.. XX.XX.XXXX, K., O. XXX, zastúpenému JUDr. Helenou Buzgóovou, advokátkou, Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 2, o náhradu škody titulom bolestného a náhrady mzdy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 01.10.2010 (po oprave písomným podaním z 18.10.2010) sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k náhrade škody titulom bolestného a náhrady mzdy spolu vo výške 770,86 eur s príslušenstvom (náhradou trov konania). Žalobu odôvodnila tým, že dňa 31.07.2008 žalovaný žalobkyňu fyzicky napadol tak, že bola nútená vyhľadať v noci lekársku pomoc. Z pohotovostnej služby bola odkázaná, aby na druhý deň vyhľadala odbornú pomoc, zranenia spôsobené úderom žalovaného boli v oblasti uší. Odborný lekár dňa 01.08.2008 zistil zranenia, pre ktoré bola aj hospitalizovaná. Na žalovaného v ten deň podala trestné oznámenie, orgány činné v trestnom konaní vzniesli voči žalovanému dňa 25.02.2009 obvinenie. V rámci trestného konania vedeného voči žalovanému bol vypracovaný znalecký posudok, ktorý okrem iného určil bolestné vo výške 50 bodov v hodnote 668,86 eur. Na žalovaného bola následne podaná obžaloba, na podklade, ktorej tunajší súd vydal trestný rozkaz, ktorým žalovaného odsúdil. Žalovaný v trestnom konaní podal proti trestnému rozkazu odpor a konanie je v štádiu dokazovania. V súvislosti so spôsobeným zranením bola žalobkyňa práceneschopná od 04.08. do 22.08.2008, počas práceneschopnosti bolo žalobkyni vyplatené nemocenské vo výške 1.817 Sk (60,30 eur). Počas práceneschopnosti jej zamestnávateľ v auguste 2008 vyplatil 6.281 Sk (208,50 eur). Rozdiel medzi čistým príjmom žalobkyne (370,80 eur) a nemocenskými dávkami vrátane príjmu počas práceneschopnosti predstavuje 102 eur. V trestnom konaní si žalobkyňa náhradu škody neuplatnila. Manželstvo účastníkov konania bolo rozsudkom č. k. 12C/85/2008-21 zo dňa 22. 09. 2008 rozvedené (právoplatne dňom 09.10.2008).

Uznesením tunajšieho súdu č. k. 7C/338/2010-33 zo dňa 08.02.2012 bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/61/2010. Trestné konanie bolo právoplatne ukončené dňa 07.05.2015 (právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.05.2015).

Žalovanému bola žaloba doručená dňa 23.11.2010. K žalobe sa vyjadril cestou advokátky písomne podaním zo dňa 09.02.2016 tým, že navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú aj s poukazom na

konečné rozhodnutie súdu v trestnej veci. Uviedol, že od septembra 2007 mali so žalobkyňou vážne nedorozumenia, mala záujem vyhodiť ho z bytu. V roku 2008 mal pracovný úraz, následkom ktorého mal zranenú nohu a bol takmer imobilný. Praceneschopný bol od 22.07. do 20.08.2008, liečil sa v domácom prostredí. Dňa 31.07.2008 vo večerných hodinách pracoval na počítači, o pol desiatej večer prišla domov žalobkyňa a žiadala sa k počítaču. Žalovaný tak neurobil hned', žalobkyňa zvýšila hlas a začala ho dlaňou udierať do pravého pleca, škriabať nechtami, sácať, provokovala slovné, žalovaný žalobkyňu neudrel ani na ňu neútočil, a preto žalobca požiadaval telefonicky svojho otca, aby ho zobral na ošetrovanie k lekárovi, po ošetrení lekár žalovaného vyzval na podanie trestného oznámenia. Žalovaný žalobkyňu zranenie nespôsobil, žalobkyňa incident úmyselne vyprovokovala. K svojim tvrdeniam predložil žalovaný na pojednávaní lekárskeho nález z 09.08.2007 (?), z ktorého vyplýva, že mu bolo urobený röntgen pravého ramena a zistená mierne zúžená štrbina, predpísané obstreky s kontrolou za 18 dní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a rozhodnutiami vydanými v trestnej veci a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Podľa lekárskeho nálezu zo dňa 31.07.2008 spísaného o 23:14 h uvádzala žalobkyňa, že ju manžel udrel do tváre, pohotovostný lekár zistil mierny opuch pravého líca v spánkovej oblasti, doporučil pokoj na lôžku, analgetiká. Podľa lekárskej správy z 01.08.2008 uviedla žalobkyňa na vyšetrení u otorinolaryngológa, že ju včera udrel manžel a má bolesti v pravej časti hlavy, horšie počuje na pravé ucho, vyšetrením bolo zistené bodkovité zakrvácanie veľkosti špendlíkovej hlavičky, lekár predpísal infúziu vazodilatačnú liečbu. Z lekárskej správy z 08.08.2008 vyplývajú rovnaké závery a liečba hrdla. Pri kontrole dňa 21.08.2008 podľa lekárskej správy udávala žalobkyňa minimálne zlepšenie, lekár nariadil pokračovať v liečbe s kontrolou o mesiac.

Podľa potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti trvala praceneschopnosť žalobkyne od 04.08.2008 do 21.08.2008.

Žalobkyňa mala v júli 2008 podľa potvrdení zamestnávateľa príjem netto 11.171 Sk (370,81 eur), v auguste 2008 jej bola vypočítaná mzda netto 6.281 Sk (208,49 eur). Sociálna poisťovňa podľa potvrdenia vystaveného dňa 13.09.2010 vyplatila žalobkyňu nemocenské v septembri 2008 vo výške 1.817 Sk (60,31 eur).

Uznesením zo dňa 25.02.2009 vydaným Obvodným oddelením PZ v Dunajskej Strede pod č. ORP-28/ OO-DS-2008 bolo začaté trestné stíhanie voči žalovanému z dôvodu, že dňa 31.07.2008 v čase okolo 22. hodiny napadol svoju manželku tak, že ju dlaňou udrel do oblasti hlavy v oblasti pravého ucha, čím jej spôsobil zranenia, a to pomliaždenie líca vpravo a otras labyrintu vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali dobu praceneschopnosti od 04.08. do 22.08.2008 podľa znaleckého posudku.

Zo záverov znaleckého posudku č. 2/2008 MUDr. Milana Zbořila vypracovaného v trestnom konaní vyplýva, že poranenie žalobkyne (ako poškodenej) vzniklo jedným tupým úderom na oblasť líca vpravo, mohlo vzniknúť úderom otvorenou rukou. Poškodená utrpela pomliaždenie líca vpravo a otras labyrintu vpravo. Poranenia si vyžiadali odborné ORL vyšetrenia, infúziu liečbu a pokojový režim, bolestivosť poranení bola malá, pretrvávalo však zhoršenie sluchu vpravo. Bolesť za uvedené poranenia určil znalec na 50 bodov, t. j. 20.150 Sk, t.j. 668,86 eur. Znalec v znaleckom posudku poranenia z lekárskeho hľadiska vyhodnotil ako ľahké bez predpokladu zanechania trvalých následkov. Konštatoval, že poranenie poškodenej vzniklo jedným tupým úderom vedeným proti hlave poškodenej a mohlo vzniknúť aj jedným úderom otvorenou rukou na oblasť líca vpravo. Znalec tiež uviedol, že by sa predpokladalo, že útočník je ľavák, inak poranenie mohlo vzniknúť aj nárazom do pevného predmetu (gauč).

Dňa 01.04.2010 bola na žalovaného podaná tunajšiemu súdu obžaloba pre skutok uvedený v uznesení Obvodného oddelenia PZ. Tunajší súd v trestnej veci rozhodol dvakrát rozsudkom - zo dňa 02.03.2012, ktorým uznal žalovaného (v trestnom konaní obžalovaného) za vinného, - zo dňa 22.01.2014, ktorým opäť uznal žalovaného za vinného. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 5To/52/2014-197 zo dňa 07.05.2015 zrušil (v poradí druhý) rozsudok tunajšieho súdu v celom rozsahu a žalovaného spod obžaloby oslobodil. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd okrem iného uviedol, že v danom prípade nebol splnený následok ako obligatórna zložka trestného činu ublíženia na zdraví, pretože zranenie, ktoré poškodená mala, nemajú povahu ublíženia na zdraví,

pretože nedosahujú určitú intenzitu. Ublížením na zdraví sa rozumie porušenie normálnych telesných a duševných funkcií, ktoré sťažujú výkon obvyklej činnosti alebo majú iný vplyv na obvyklý spôsob života poškodeného a ktoré spravidla vyžadujú lekárske ošetrovanie. Poranenie v podobe pomliaždenie líca vpravo a otras labyrinthu vpravo nemá povahu ublíženia na zdraví, pretože nejde o závažnejšie porušenie normálnych telesných funkcií, pričom u poškodenej evidentne nedošlo k obmedzeniu v obvyklom spôsobe života. Súčasne odvolací súd skonštatoval, že nebolo preukázané ani zavinenie obžalovaného, a to v podobe subjektívnej stránky k žalovanému trestnému činu. Zavinenie k ublíženiu na zdraví môže byť učené vo forme buď priameho úmyslu alebo vo forme nepriameho úmyslu. V sumáre tak nebol zistený požadovaný následok v podobe ublíženia na zdraví u poškodenej, ani naplnenie subjektívnej stránky v podobe zavinenia k predmetnému prečinu.

Žalobkyňa na žalobe napriek výsledku trestného konania naďalej trvala s tým, že je zrejmé, že k útoku na telesnú integritu žalobkyne zo strany žalovaného došlo a následkom tohto jej vznikla škoda.

Predmetom konania bola náhrada škody na zdraví spočívajúca v uplatnení náhrady bolestného a náhrada mzdy počas práceneschopnosti.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa ods. 3 zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 444 Obč. zák.). Občiansky zákonník relevantne nevymedzuje pojem bolestné, ani pojem sťaženie spoločenského uplatnenia, a ani to, v akom rozsahu sa náhrada za tieto ujmy na zdraví odškodňuje. Tieto otázky sa posudzujú z lekárskeho hľadiska, sú upravené Vyhláškou č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorú je potrebné na daný prípad aplikovať. Náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sú dve relatívne samostatné zložky náhrady škody na zdraví. Oba druhy odškodnenia sú náhradou nemateriálnej ujmy a majú slúžiť na to, aby si poškodený mohol obstarat' náhradné pôžitky na vyrovnanie prežitých a prežívaných utrpení, strastí, a kompenzovanie životných obmedzení vyvolaných úrazom. Ide o nároky rýdzo osobnej povahy. Vyhláška upravuje zvlášť podmienky, za ktorých sa poskytuje odškodnenie za bolesť a zvlášť podmienky pre odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Priznanie nároku na náhradu za bolesť nie je podmienené priznaním nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia a naopak.

Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky č. 437/2004 Z. z. bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Podľa § 3 ods. 1 vyhl. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorázovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Podľa ods. 2 náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Podľa ods. 3 ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať. Podľa ods. 4 ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

Podľa § 5 ods. 1 vyhl. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Podľa ods. 2 výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. Podľa ods. 4 Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, nárok žalobkyne nebol súdu preukázaný v plnom rozsahu. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú 1. porušenie právnej povinnosti, 2. existencia škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a 4. zavinenie. Vo vzťahu voči žalovanému nemal súd v konaní preukázaný 4. predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ods. 2 ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 151 ods. 2 O. s. p. a žalovanému ako procesne úspešnému účastníkovi v spore priznal právo na náhradu trov konania, žiadne trovy si k náhrade neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).